negauerunt. Sunt et alij errores quibus
et omnis lex contradicit et eiſdē ab omni
lege contradicitur nec ꝯtenti fuerunt. Hu
iuſmodi erronei ſic imminuere gloriā dei
⁊ euacuare ſpem cultoꝝ ipſius quin ex vni
uerſo eternitatē attribuere auſi ſunt ⁊ pro
bationibus ſe hoc poſſe aſtruere attenta-
uerūt. Manifeſtū igitur eſt quia errores
iſtos deſtruere et ꝯtradictionibus hm̄oi
erroneorū reſpondere queſtioneſqꝫ eorū
diſſoluere veritatēqꝫ contrariā aſtruere ꝓ
ſentis ꝓpoſiti eſt intentionis mee ac deſi
derij in hoc tractatu ſi deus voluerit.

Qđ actor vniuerſi eſt vnus rationib⁹
ſtabiliter et error manicheorum ſimul de
ſtruitur.

Ideo igitur quia vniuerſo ē vnitas
qua et ē et dicit̄ vniuerſum. ⁊ acto
ri eius qui eſt benedictus deus et
ſublimis quoniā ipſe ē vnus ⁊ quoniā nō
eſt ei alter cōtrarius. et hic declarabo tibi
ꝑ vias ꝓbationū nō quemadmodū in ꝓ
me phyloſophie ꝓma pte declarat̄. Sed
probationibus facillimis et pene vulgari
bus quoniā hui⁹ erroris auctores ſm̄ vē
tores vulgares hic eſt breuis intellectus ⁊
pauce excitationis homines ſe duxerūt. ⁊
hic ē error ꝓmus cuius deſtructioni inten
do in hoc ꝓmo capitulo. hic igit̄ error or-
tū habuit a regione ꝑſidis ⁊ auctor ei⁹ di
ctus ē manū. Unde et ſequaces eius ma-
nicheos nominat gens xpianorū et cepit
error iſte fere cū ipſa lege xpianoꝝ. Fuitqꝫ
⁊ ē adhuc nō ſolū ꝑnitioſiſſim⁹. Sed etiā
peſtilentiſſimus quapropter ipſm etiā gla-
dio rigue ꝑſequi ⁊ extermiare vſqꝫ hodie
nō deſiſtit. Hoc etiā nō min⁹ gens hebre-
orū aut ſaracenoꝝ faceret. ſi apud eos in-
ueniret̄. Hic ergo ſeductor et falſiloquēs
poſuit duo eſſe principia duos eſſe deos
⁊ nominauit alterū deū lucis et deū beni
gnū. alterū v̄o deū tenebrarū et deū ma-
lignū. Sic poſuit ⁊ duo vniuerſa duoqꝫ
regna duas etiā gētes. ⁊ vocauit eas iuxta
ꝓdictas noīa cōes gentē lucꝭ ⁊ gnetē tene
braꝝ. Regnū lucꝭ ⁊ regnū tenebraꝝ Sub
ſtancias etiā diuiſit iuxta modū iſtū ⁊ q̊s
greci vocāt eudemones latini v̄o angl'os
bonos dixit a dō bono ⁊ principe lucꝭ cre
atos eiuſqꝫ miſtros eē. Quos aūt vocant
cacodemōes latini v̄o angelos malos vł
dyabolos poſuit a principe tenebrarū et
deo maligno creatos eē eiuſqꝫ eē miſtros
ꝑ oīa mala patiſſimos atqꝫ ꝓmptiſſimos

poſuitqꝫ ꝯrietatē int̄ principes iſtos ⁊ bel
lū nō ſolū ꝑpetuū. Sꝫ etiā eternū ⁊ inter
regna et gētes eoꝝ. Sūt ⁊ alia deliramen
ta ⁊ mirabilia earū etiā rami multi errorꝭ
iſtius q̊s ꝑſequi nō eſt intētionis mee hic

Radices erroris manicheoꝝ extirpāt̄
per rationes methaphyſicas.

A primis igit̄ cōtra ipſaꝫ radicem
ac radicale fundamentū erroris
iſti⁹ diſputandū erit Dico ergo qꝛ
cū erronei iſti ponūt duo principia atqꝫ coe
queua ⁊ eterna neceſſe habēt ꝯſequenter
ponere. Utrūqꝫ eē neceſſe eē ꝑ ſe et ꝓpter
hoc ſimplex ī vltimate ſimplicitatis. Si eīi
aliquo modoꝝ alterutrū eoꝝ eēt cōpoſi-
tū eēt ex neceſſitate partibile ⁊ ꝓpter hoc
haberet aliquo mō ꝑtes quare neutrū eo
rū eēt principiū ſimplr̄ cū vtrūqꝫ haberet
multa priora ſe ~~valet~~ ꝑtes ſuas ſiue cōpo
nentia ſua. oēs ei ꝑtes ⁊ oīa ꝯponētia pri
ora ſunt toto ſuo qđ cōponūt. Ampli⁹
neutrū eorū erit neceſſe eſſe per ſe ſm̄ hoc
imo vtrūqꝫ erit poſſibile eē ꝑ ſe cū vtrūqꝫ
ſit cauſatū ab ipſis ꝑtib⁹ cōponētib⁹ tota-
litatē ipſius oīno ei cōpoſitū quolibꝫ mo-
dorū cauſatū ē partiū ex qbus ꝯſiſtit tota-
litas ipſius et etiā cōpoſitorū adunātꝭ ſeu
aggregātis ꝑtes illius ⁊ adducētis in tota-
litatē ipſius. Iam ante declaratū ē ī primo
ꝑte prime phyloſophie qꝛ oē hm̄oi cau-
ſatū ē poſſibile eē per ſe ⁊ ē recipiens eē ſu
pra ſe qđ ē aliud ab ipſo ⁊ ꝓpter hoc eſt in
eo potēcialiter ſiue poſſibiliter quoniaꝫ ē
ei accidens hoc ē aduenies ei ⁊ receptum
ab ipſo ſupra totā completā eſſentiā ſuam
eē ei oē qđ dat̄ a cauſa hm̄oi ſuo cauſa
to ſeꝑabile ē ab illo ſaltē intellectu. et oē
receptū a ſuo recipiente ⁊ generaliter om
ne eē cū fuerit aliud a ſuo ente ſeparabile
ē ab ipſo eē mō quo diximus. Omne aūt
a quo eius eē ſeparabile ē nō habet illud
niſi poſſibiliter ſiue potencialiter ⁊ ita nō
hꝫ illud ea neceſſitate qua aliqđ dicit̄ ne-
ceſſe eē ꝑ ſe. Manifeſtū igit̄ ē qꝛ neu-
trū duoꝝ iſtoꝝ principioꝝ ē neceſſe eē ꝑ ſe

Amp̄. ſi vtrūqꝫ ē neceſſe eē per ſe vtrū-
qꝫ erit ſimplex ī vltimitate ſimplicitatis in
neutro igr̄ aliquid erit eēncialit̄ qđ nō ſit
ipſm. Cū igr̄ bonitas ⁊ malicia ſint ī eis eſ-
ſencialiter ex neceſſitate alteꝝ erit ſua ipſa
bonitas alteꝝ v̄o ſua ipſa malicia. Neceſ-
ſe ergo per ſe aut dicet̄ vniuoce de ambo
bus aut equoce. qꝛ ſi vniuoce qcquid igr̄
erit alteri ꝑ hoc qꝛ ē neceſſe eē ꝑ ſe ſiue per